

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoP/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201406
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8815201406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci navrhovateľky: X. S., nar. XX.X.XXXX, XXX XX P. č. XXX, proti odporcovi: Y. S., nar. XX.X.XXXX, XXX XX L. č. XXX, o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletým deťom - H., nar. XX.X.XXXX, bytom u otca a P., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, Námestie slobody č. 5, Vranov nad Topľou, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6P/17/2015-72 zo dňa 26.5.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania o rozvod manželstva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh na rozvod manželstva účastníkov v predmetnej veci v zmysle § 22 a § 23 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení a zároveň nepriznal účastníkom právo na náhradu trov predmetného konania podľa § 144 O.s.p.. Okresný súd, vychádzajúc z vykonaného dokazovania a prioritne prihliadajúc na záujem maloletých detí v danom prípade, vyhodnotil rozvrat manželstva účastníkov za spôsobilý nápravy za využitia odborných metód spolupráce - poradenstva a aktívneho prístupu odporcu.

Proti rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka písomným podaním dňa 23.6.2015. Uviedla, že s odporcom nežije v spoločnej domácnosti od 26.6.2014 a poukázala i na vyjadrenie sa odporcu o tom, že ich manželstvo je toho času v kríze. Opätovne opísala nezhody a skutočnosť, že už od svadby opúšťala spoločnú domácnosť, ďalej psychické a fyzické týranie, vyhrážky manžela, že ju psychicky zničí. Jej city k odporcovi ochladli a už dlhšiu dobu nežili ako manželia. Odporca jej ponúkal za sex peniaze, správal sa agresívne, požíval alkoholické nápoje, viackrát ju udrel. Odvolateľka nevidí žiadnu nádej na obnovenie ich spolužitia a konštatovala, že ju nikto nemôže prinútiť žiť s odporcom proti jej vôli, lebo nie je jeho majetok. Vzťahy s odporcom považuje za tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Uviedla tiež, že má známosť s iným mužom, s ktorým plánuje budúcnosť, prípade časom si založiť rodinu. Vo vzťahu k maloletým deťom uviedla, že chce aby boli zverení do opatery jej - matky.

Odporca v predmetnom konaní k odvolaniu navrhovateľky písomným podaním zo dňa 13.7.2015 vyslovil nesúhlas s tvrdeniami navrhovateľky, považuje ich za výmysel nepodložený dôkazmi. Nesúhlasí a ani v budúcnosti nebude súhlasiť s rozvodom manželstva s tým, že má a bude mať navrhovateľku a maloleté deti rád.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomným podaním zo dňa 16.7.2015 vyjadril kolízny opatrovník maloletých detí, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne v celom rozsahu a odporúča jeho potvrdenie. Okrem skutočností, zrejmých z priebehu konania, kolízny opatrovník poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka nikdy fyzické a psychické týranie neohlásila príslušným orgánom a nikdy sa s daným oznámením neobrátila na orgány činné v trestnom konaní. Otec agresívne konanie voči matke popiera a nepotvrdil ho ani rodičia otca a maloletý syn H.. Domnieva sa tiež, že vyjadrenia matky o novej známosti sú len účelové, vykonštruované z dôvodu, aby bolo manželstvo rozvedené. Kolízny opatrovník sa stotožnil ďalej s vyjadrením maloletého H., že rozdelenie maloletých detí nie je pre ďalší vývin súrodencov priaznivou skutočnosťou. Maloleté deti chcú byť vychovávané spoločne a potrebujú aj majú radi oboch rodičov. Matka pri tom nevytvára vhodné podmienky na stretávanie sa oboch detí. Maloletý H. si v poslednej dobe zhoršil prospech, veľmi negatívne naňho vplyva skutočnosť, že nežije v usporiadanej rodine. Napriek tvrdeniam matky, táto sa s otcom maloletých detí stretáva, sú v telefonickom aj osobnom kontakte, komunikujú, chodievajú na nákupy a keď matka potrebuje pomoc, otec jej vypomôže. Psychológ odporúčal vytvoriť rodičom väčší priestor pre riešenie súčasnej krízovej situácie v záujme zachovania manželského vzťahu a rodiny.

Odvolačný súd v predmetnej veci preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, v súlade s ustanoveniami § 212 a § 214 ods.1 O.s.p..

Podľa § 22 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods.1, 2,3 cit. zákona, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 cit. zákona manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach.

Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods.1 cit. zákona o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Manželstvo ako spoločensky dôležitá inštitúcia požíva zákonnú ochranu a ako právny vzťah riadi sa príslušnými právami a povinnosťami. Zrušenie manželstva rozvodom je umelým zásahom súdu do manželského vzťahu. Súdy preto v súvislosti s takouto rozhodovacou činnosťou, ovplyvňujúc manželské a rodinné vzťahy, zvlášť sa zameriavajú na chránenie výchovy a záujmov maloletých detí. Ich úlohou je, v záujme spoločnosti na zachovaní manželstva, predchádzať narušeniu vzťahov v rodine a využívať na to všetky príslušné zákonné opatrenia. Miera narušenia vzťahu medzi manželmi je daná intenzitou rozvratu a dĺžkou jeho trvania, súd pritom berie do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi a doterajšie spolužitie, jeho dĺžku. Rozvod manželstva však nie je jediná, i keď legitímna forma riešenia manželského konfliktu. Možnosť, či nemožnosť obnovenia manželského spolužitia je subjektívnou okolnosťou, ktorá závisí od vôle manželov a ich postoja k manželstvu.

Posudzovaním príčin, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi v predmetnej veci, odvolací súd dospel k záveru, že tieto spočívajú v subjektívnom správaní manželov, prevažne navrhovateľky, vyjadrujúcej nevôľu so zákonným stavom bez ochoty negatívny postoj preklenúť, prípadne vyvinúť aktivitu s cieľom zachovať vyhovujúce rodinné prostredie pre zdravý vývoj spoločných maloletých detí. Odvolací súd zdôrazňuje, že nevôľa navrhovateľky zotrvať v manželstve s odporcom nemôže byť jediným dôvodom pre tak vážny zásah do manželského vzťahu, akým rozvod nesporne je. Žiadny iný dôvod navrhovateľka relevantne v predmetnom konaní nepreukázala a nevyplýva, ani z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd, rovnako ako kolízny opatrovník maloletých detí, zásah do spolužitia zo strany rodičov manžela, manžela samotného jeho agresívnym správaním sa voči

nej, nepovažuje za preukázaný a to ani v odvolacom konaní. Tiež intenzitu mimomanželského pomeru, na ktorý v konaní poukazuje navrhovateľka, nehodnotí odvolací súd ako vážnu, majúcu za následok rozvrat manželstva účastníkov konania v dôsledku porušenia zákonnej povinnosti manželov.

Spolužitie účastníkov konania, ktorí uzavreli manželstvo v októbri 1997 a z ktorého pochádzajú dve spoločné maloleté deti, napriek skutočnosti, že navrhovateľka takmer od počiatku opúšťa spoločnú domácnosť, nevykazuje známky nezmieriteľného rozvratu ich vzájomných vzťahov. Navyše zo strany odporcu existuje snaha smerujúca a napomáhajúca vysporiadaniu sa s problémami vyplývajúcimi zo spolužitia partnerov. Pre plnenie povinnosti starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, je potrebné, aby manželia vzájomne rešpektovali svoje práva a povinnosti, aby mali porozumenie pre vzájomné potreby a osobitné záujmy a aby sa rozpory, ktoré vzniknú v priebehu spolužitia, snažili preklenúť, usilujúc sa vo všeobecnosti vytvoriť priaznivé podmienky pre realizáciu všetkých členov rodiny.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, odvolací súd konštatuje v súlade s rozhodnutím prvostupňového súdu, že nie sú v danom prípade splnené podmienky pre rozvod manželstva. Je tu predpoklad obnovenia vzájomného spolužitia manželov na dostatočnej úrovni za podmienky, že manželia dokážu vzájomne rešpektovať svoje práva a povinnosti, mať porozumenie pre vzájomné potreby a osobitné záujmy, či rozpory, ktoré vznikli v priebehu spolužitia a dokážu ich preklenúť v záujme zdravého prirodzeného vývoja ich spoločných maloletých detí v rámci jednotnej rodiny.

Odvolací súd tak, stotožniac sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa, najmä tiež s prihliadnutím na záujem prednostne maloletých detí H. a P., odkázaných na starostlivosť, výchovu a výživu oboch účastníkov, rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 v spojení s § 224 ods.1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.